

1ste Kreds (Carstensen) gjentog flere Gange, at Eftertjenesten var en Straf, medens den ærede 5te Landssthingsmand for 1ste Kreds (Bonquières) betragtede den, saaledes som den er betragtet i Lovforslaget, nemlig som en Erstatning, der skulde ydes for forsjømt Tjeneste. Eftertjenesten er ikke betragtet som nogen Straf, men den har den store Fordel, at den maa kunne virke affrækkende paa letfindige Krigsmænd. Jeg tror, at der ikke er Noget, der udøver en saa affrækkende Indflydelse paa vore Folk i det Hele taget som den Tanke, at de skulde blive tilbage til Tjeneste, efterat deres Aldersklasse er bleven hjemsendt, ingenlunde fordi Tjenesten staar for dem som noget Forfærdeligt og Affrækkende, men for den, der ikke har valgt Krigerstanden til sit Livserhverv, staar vistnok heller ikke den Tid, som han er kaldet til at udholde i Tjenesten, som noget saa særdeles Tiltalende, og han vil derfor se med en høj Grad af Betænkelighed paa at skulle blive længere inde til Tjeneste end sine Fælle. Nu sige baade den ærede Landssthingsmand for 6te Kreds (Magius) og den ærede Landssthingsmand for 1ste Kreds (Bonquières), at denne Eftertjeneste har ikke nogen stor Betydning for Uddannelsen. Ja, den ærede Landssthingsmand for 6te Kreds udtalte endog, at den var fuldkommen ubrugelig for Uddannelsen, og ansførte Beviser derved, hentede fra Leirjenssten og Reservebatalionernes Døvelser. Jeg tror, at den ærede Landssthingsmand har fuldkommen Ret i saa Henseende. Jeg skal indrømme, at der kan komme Vanskeligheder tilstede for at faae denne Eftertjeneste ordnet paa en praktisk og hensigtsmæssig Maade, men ikke Vanskeligheder større, end at de kunne overvindes. Der er jo dernæst ved den fortsatte Uddannelse ikke udelukkende tænkt paa den rent faglige Udvikling, om jeg saa maa sige, men der er en anden militær Uddannelse, som er lige saa vigtig, og det er Uddannelsen i Orden og Lydighed, og den maa kunne gives netop ved Eftertjenesten. Naar der kommer en hel Del Eftertjenere tilstede efter en Leirøvelse, og den paagældende Batalion hjemsender alt sit øvrige Mandskab, saa spørger den ærede Landssthingsmand for 6te Kreds: Hvad skal man gjøre med disse Eftertjenere? Man kan — siger den ærede Landssthingsmand — ikke give dem en fortsat Uddannelse, der er ganske vist rig Brug for dem, men til noget helt Andet end til Militærtjeneste, nemlig til Arbejde. Jeg skal dog tillade mig at mene, at det administrativt maatte kunne ordnes saaledes, at hvis der er et stort Antal Eftertjenere ved en enkelt Batalion, kunde man fortsætte deres Uddannelse ved denne Batalion — ganske vist til Ulempe og Besvær for Befalingsmændene, som stærkt kunde trænge til Hvile efter den anstrengende Tjeneste, de forud havde havt — og er Antallet ved de enkelte Afdelinger ikke tilstrækkelig stort, er der Intet til Hindre for at samle disse Eftertjenere i

en eller flere Afdelinger og der fortsætte deres Uddannelse, og uden paa nogen Maade at mishandle eller pine dem, tror jeg nok, at man er i Stand til at gjøre denne Eftertjeneste lidet tillokkende for dem. Den ærede 5te Landssthingsmand for 1ste Kreds (Bonquières) fandt ogsaa, at man maatte undgaa at betrage Eftertjenesten som en Straf, og sagde, at dersom man gjorde det, vilde det blive frækkende for det Mandskab, som skulde blive liggende inde til Vintertjeneste. Dertil maa jeg oprigtig talt sige, at det forstaar jeg ikke. Trækker den Mand, som skal ligge inde til Eftertjeneste et Lodtrækningsnummer, som bevirker, at han skal blive inde til fortsat Vintertjeneste, saa vil Af-tjeningen af hans Fængselstid først indtræde, efter at Vintertjenesten er ophørt, thi først da kan Eftertjenesten begynde. Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds udtalte, at han vilde ikke gjøre sig til Talsmand for Bibeholdelsen af legemlig Lugt, men han henstillede til nærmere Overvejelser, om det ikke netop i Humanitetens Interesse var ønskeligt, at man havde Ret til at anvende denne Straf om Bord i Krigsskibe under særlige klimatiske Forhold. Det er ganske vist, at der maatte vil være mange Mænd ombord i et Krigsskib, som ville foretrække et vist Antal Slag Lamp for en Arrest under saadanne Forhold, som blev omtalt, men det har efter min Mening intet Afgjørende at betyde med Hensyn til Bibeholdelsen af denne Straf. Det er efter min Mening fuldkommen umuligt, for den danske Hær og Marine under de nuværende Forhold, med den Art af Tilgang, som der er til begge disse Værn, at bibeholde legemlig Straf, efter at man har affastet den i alle andre Hære og i alle andre Marineer. — Jeg skal nu vende mig særlig til de Udtalelser, vi hørte fra det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Carstensen). Jeg har allerede berørt hans Uttringer om, at Straffeloven burde afpasses efter Organisationsloven; men dernæst udtalte den ærede Landssthingsmand, at Disciplinens Opretholdelse maatte væsentlig støtte sig til Straffeloven. Den ærede Landssthingsmand havde ogsaa for Die ved denne Uttring Muligheden af en Indskrænkning i Tjenestetiden og en Indskrænkning i Antallet af Befalingsmænd. Jeg har med Hensyn hertil allerede udtalt mig tidligere, men jeg maa dog bemærke, at efter min Mening er det en fuldstændig feil Opfattelse, naar man gaar ud fra, at Disciplinen kan opretholdes ved Hjælp af Straffeloven. Bestemmelserne i Straffeloven skulde naturligvis være saaledes affattede, at de alvorlig og strengt ramme den Straffskyldige, men Opretholdelsen af Disciplinen beror væsentlig paa, hvorledes Befalingsmandspersonalet søger at hævde den. Den ærede Landssthingsmand havde forøvrigt en Mængde Indvendinger mod det foreliggende Lovforslag. Den første Indvending, den ærede Landssthingsmand fremkom med, var, at Straffeloven omfattede begge Værn, baade Hæren og Flaaden.